

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urtos/4/2017
Identifikačné číslo spisu:	9017200183
Dátum vydania rozhodnutia:	15.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9017200183.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci odsúdeného X. E., o osvedčení odsúdeného, na neverejnom zasadnutí konanom 15. augusta 2018, o sťažnosti odsúdeného X. E. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. septembra 2017, sp. zn. 4Ntc/7/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného X. E. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením z 21. septembra 2017, sp. zn. 4Ntc/7/2013, podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., s použitím § 416 a § 417 Tr. por. a s poukazom na § 68 ods. 2 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený X. E., nar. XX. H. XXXX v L., občan Slovenskej republiky, sa v skúšobnej dobe uloženej uznesením Krajského súdu v Bratislave z 1. júla 2014, sp. zn. 4Ntc/7/2013, pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov uloženého mu rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 28. novembra 2011, sp. zn. 162 Hv 154/11x, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň z 27. apríla 2012, sp. zn. 21 Bs 139/12p, ktorý bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 12. septembra 2013, sp. zn. 4Ntc/7/2013, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, 5 (päť) mesiacov a 29 (dvadsaťdeväť) dní vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 1. júla 2014, sp. zn. 4Ntc/7/2013, právoplatným 1. júla 2014, bol odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby v trvaní 3 rokov, nariadením probačného dohľadu v trvaní 2 rokov a súčasným ustanovení povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku, ako aj povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Rozhodnutie o neosvedčení Krajský súd v Bratislave odôvodnil predovšetkým tým, že odsúdený bol v priebehu podmiennečného prepustenia dvakrát uznaný vinným z trestnej činnosti, a síce trestným

rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 12. apríla 2016, sp. zn. 3T/26/2016, za skutok spáchaný v dňoch od 19. januára 2015 do 20. januára 2015 a tiež trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 26. mája 2016, sp. zn. 9T/20/2016, za skutok spáchaný dňa 12. marca 2015. Pri preverovaní správania odsúdeného bolo krajským súdom zistené, že z lustrácie v informačnom systéme Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že v sledovanom období boli u odsúdeného sprítomnené tri záznamy trestného stíhania za majetkovú trestnú činnosť. Krajský súd ďalej uviedol, že odsúdený sa síce pravidelne dostavoval k probačnému úradníkovi za účelom výkonu probačného dohľadu, spolupracoval, našiel si, resp. hľadal si zamestnanie a podrobil sa aj sociálnemu výcviku, avšak celú túto pozitívnu aktivitu znegoval páchaním ďalšej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Záverom krajský súd dodáva, že podmienené prepustenie odsúdeného v jeho prípade nemalo dostatočný výchovný a ani preventívny vplyv.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. septembra 2017, sp. zn. 4Ntc/7/2013, podal odsúdený sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú následne žiadnym spôsobom neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len ako „najvyšší súd“) zistil, že sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, riadne a v zákonom stanovenej lehote, a preto na jej podklade preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, nakoľko najvyšší súd nezistil žiadne pochybenia alebo nedostatky takého charakteru, ktoré by odôvodňovali iné závery ako tie, ktoré v napadnutom uznesení správne uviedol Krajský súd v Bratislave.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. pri podmienenom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmieneným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Podmienené prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

Podľa § 68 ods. 2 Tr. zák. ak podmienené prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Podľa § 68 ods. 4 Tr. zák. rovnako sa má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď došlo k podmienenému prepusteniu, ak súd bez viny odsúdeného do roka od uplynutia skúšobnej doby nerozhodol, že odsúdený zvyšok trestu vykoná. Súd môže tak rozhodnúť do dvoch rokov, ak sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia.

Druhá veta naposledy citovaného ustanovenia upravuje pravidlo, podľa ktorého súd môže rozhodnúť o neosvedčení odsúdeného a vykonaní jeho zvyšku trestu až do dvoch rokov v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie trestné stíhanie pre iný úmyselný trestný čin, ktorý mal spáchať v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Toto pravidlo predstavuje výnimku zo všeobecnej jednoročnej lehoty upravenej v prvej vete daného ustanovenia. V prípade, ak by súd takéto rozhodnutie v stanovenej dobe bez viny odsúdeného neurobil, tak v takom prípade sa uplatní tzv. fikcia osvedčenia (bez toho, aby bolo potrebné uznesenie súdu). Pre vznik zákonnej fikcie osvedčenia je irelevantné, aký spôsob života odsúdený viedol v skúšobnej dobe.

Preskúmaním trestného spisu najvyšší súd zistil, že v priebehu trojročnej skúšobnej doby, ktorá odsúdenému plynula od 1. júla 2014 do 1. júla 2017, sa odsúdený opakovane dopustil trestnej činnosti a v čase rozhodovania Krajského súdu v Bratislave o jeho osvedčení voči nemu boli vedené viaceré trestné stíhania za skutky, ktorých sa mal úmyselne dopustiť v skúšobnej dobe.

Z uvedeného dôvodu krajskému súdu pre rozhodnutie o osvedčení, resp. neosvedčení odsúdeného plynula dvojročná lehota, ktorá v tejto veci nebola porušená, nakoľko Krajský súd v Bratislave o neosvedčení odsúdeného rozhodol uznesením zo dňa 21. septembra 2017 (lehota na rozhodnutie v predmetnej veci by nebola porušená ani za situácie, ak by súdu na rozhodnutie plynula čo i len všeobecná jednoročná lehota v zmysle prvej vety § 68 ods. 4 Tr. por.), a preto k zákonnej fikcii osvedčenia u odsúdeného celkom zreteľne nedošlo.

Najvyšší súd zároveň považuje za dôležité uviesť, že podmieneným prepustením sa odsúdenému dáva možnosť, aby preukázal, že nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody v jeho prípade nie je potrebný a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom na slobode, s uložením primeranej skúšobnej doby. Pokiaľ má podmienne prepustený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, že rešpektuje právny poriadok a neporušuje právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha trestný čin, svedčí to o tom, že podmienne prepustenie nesplnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonal aj zvyšok trestu odňatia slobody.

Za daného stavu je nutné konštatovať, že Krajský súd v Bratislave rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom, keď vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu vo výmere 1 rok, 5 mesiacov a 18 dní vykoná. Odsúdený sa v skúšobnej dobe opakovane dopustil trestnej činnosti, a preto v jeho prípade absentuje splnenie základnej podmienky pre rozhodnutie o osvedčení, ktorou je vedenie riadneho života.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti najvyšší súd nezistiac žiadnu z podmienok pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.